

هوا الحکیم < س >

عنوان:

چرا ولی عصر <ع> به صورت جوان چهل ساله
قیام می کنن؟

دکترو حیدر باقر پور کاشانی

◎صَلَى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانَ ◎

@SERATEHAGH1

چرا باید حضرت به شکل یک جوان خروج کنه؟ چرا ۴۰
ساله؟ مثلاً ببینید چه اشکال داشت که به شکل یک پیرمرد
محاسن سفیدی بخوان خروج کنن! مگه نبی اکرم -ص-،
خب پیرمرد بودن، خود سید الشهداء یک پیرمردی بودن،
سنشوون بالآخره سن جوانی نداشتند. خب محاسن سفید بوده
در جنگ‌ها هم شرکت می‌کردند در کربلا. چه گیری داره
که حالا امام زمان پیرمرد باشه! و پیرمرد باشه به ظاهر میاد
که به عنوان یک پدر روحانی، یک بزرگتر، یک ریش سفید،
مثلاً، چه بسا پذیرش بیشتری داشته باشه تا این‌که مثلاً، یک
جوان چهل ساله بخواه باشه. خب شاید یک نفر بگه مأنوس‌تر
بود آقا مثلاً، ریش سفید و پیرمردی که بالآخره هزار و اندی
که دارند درسته اون به شکل یک پیرمرد ۸ ساله‌ای باشه اما
توان و نیرو داشته باشن. مثلاً، به شکل یک پیرمردی باشند
که پیر مردا هم احساس نکنند که آقا امامشون مثلاً فرض
کنید که یک جوانی هست که به این صورت.. هم‌چنین
احساس‌های ممکن هست بشه. چرا این‌طوریه؟

خب اول صلاح خداست، این که آقا پایداری جوانی داره به قدرت خداوند هست! یعنی خداوند متعال می‌خواهد یک نفر رو به شکل یک جوان چهل ساله نگهش داره. اول خود این می‌شه معجزه! خود این که ببینید به شکل پیرمردی باشه، ناماؤنوسه تا این که هزار و اندی سال باشه می‌شه یک جوان چهل ساله! این خودش معجزه را نمایان تر می‌کنه، آشکارتر می‌کنه. این یک نکته.

نکته‌ی دوم این که؛ در روایات ما چهل سالگی را به عنوان نقطه‌ی عطف یک انسان مشخص کرده، تا جایی که می‌گه که مثلاً؛ اوج یک قله‌ای را بخواهی در نظر بگیری، اوجش نوک اون قله‌ی ۴۰ سالگی هست. یعنی چی؟ به خاطر این که قوای جوانیش رو داره، پختگی مغزی رو داره، تجربه بالایی داره و عقل کاملی داره. فردی که اهل تدبیره، پایین‌تر باشه کارای جاهلی می‌کنه این شیب که طی کنه کم کم که پیرمرد بشه کارهای بچه گانه می‌کنه به طور متعارف نگاه می‌کنی این‌هایی که پیر می‌شن، بچه می‌شن!

کلیت نداره ها! وقتی کلاً آدم از موقعیت‌های کاری خودش،
 ذهنش رو درست به کار نگیره، آدم مفیدی نباشه، کم به
 کم عقلش هم می‌شه بچگی! بچگی می‌کنه. لذا آمد از امام
 معصوم حتی یک حدیث از پیامبر سوال کرد گفت؛ آقا یک
 بنده خدایی آمده کارش رو ول کرده رفته به عبادت! ببینید
 اصلاً نگاه اسلام نسبت به کار چیه؟ خیلی مسأله‌ی مهمی
 هست. کار آیا یک سُنی داره؟ پیامبر فرمودند؛ «هذا مِنْ عَمَلٍ
 الشَّيْطَانِ» یعنی چی؟ عبادت کرد! کار، خودکار فرمودند؛ عبادت
 هفتاد جزء! بالاترین اونها کسب رزق حلال هست. یک، یک
 قسمت از چرخه‌ی اجتماع مسلمین را بتونه بچرخونه. تا این‌که
 نیروی مصرفی باشه، یک پیمرد و پیزندی که کاری نمی‌کند
 فقط مصرف می‌کنن دیگه. حالا ولو زحمتش رو کشیده،
 اما حقوق بازنشتگی، بالاخره مصرف می‌کنه حالا اطرافیان
 این‌ها. چرخه‌ای را نمی‌چرخونه. اسلام می‌خواست ولو تو پیری
 به همون اندازه‌ای که توانش رو داری یک قسمت از کار
 مسلمین را تو بگیری. این خیلی مهمه!

بعد در اون حدیثی که از امام صادق، او مد باز به امام صادق گفت؛ آقا فلانی رفته برای عبادت، کار و ول کرده و چنین این‌ها! پیر هم شده و کار ول کرده، مسجد می‌ره... آقا فرمودند؛ این کارو کرده، اما عقلش کم می‌شه! یعنی طبیعت این کار این هست. لذا ما در اسلام چیزی به عنوان بازنشستگی نداریم. توان نداره پیرمرد، به اندازه‌ی خودش، چرخه‌ی مسلمین را، شیعه‌ها را، بتونه بچرخونه. قسمتی از اجتماع را بخواه بچرخونه.

این که فاصله گرفتن و راکد بودن، این کلاً کم به کم می‌شه اخلاق بچه گانه پیدا می‌کنه. اما این هایی که پیرمردایی می‌بینی فعال، اکتیو هستن، فعال هستند تا آخر عمرشون می‌بینی نه، حواسش جمع، مدیریت داره، اما تا یک مدقی کار می‌کنه دیگه می‌ره پارک و چرخش و این ور و اون ور. می‌بینید که نه دیگه اخلاق و بهانه گیر می‌شه، رفتارهای بچه گانه پیدا می‌کنه.

لذا چهل سالگی را به عنوان نقطه‌ی عطف و اوج در سنین مطرح کردن. در روایت فرمودند؛ اگر تا ۴۰ سالگی یک نفر درست شد، شد، اگر نه درست نمی‌شه. یعنی خیلی مشکل هست، نه این که محاله‌ها!

ما کسانی داشتیم شصت سالگی هدایت شدن! در آخر عمر هدایت شد و از دنیا رفته، مگه نداشتیم! کسانی بوده که در خود کربلا، افرادی بودند که قبل از این که امام حسین با این‌ها مواجه بشه، این‌ها در جبهه‌ی نادرستی بودن، تفکرات نادرستی داشتن، اما امام حسین این‌ها را ارشاد کرده برگشتن و در رکاب ابی عبدالله هم کشته شدن.

پس این هدایت تا لحظه‌ی آخر هست. اما کلیتش این هست اگر یک نفر تا ۴۰ سالگی تونست خودش رو درست بکنه، ادامش هم ان شالله عاقبت بخیر می‌شه. اگر نه کار خیلی مشکل هست لذا خب عدد ۴۰، این سن، این نیرو، یک عدد خاص، پختگی داره لذا حضرت هم در بهترین سن، آقا تشریف می‌آرن در بهترین سن، یعنی نوک قله!